

Kleine juridische kroniek van het muziekrecht

Overzicht van spraakmakende rechtszaken uit 2016

Bjorn Schipper

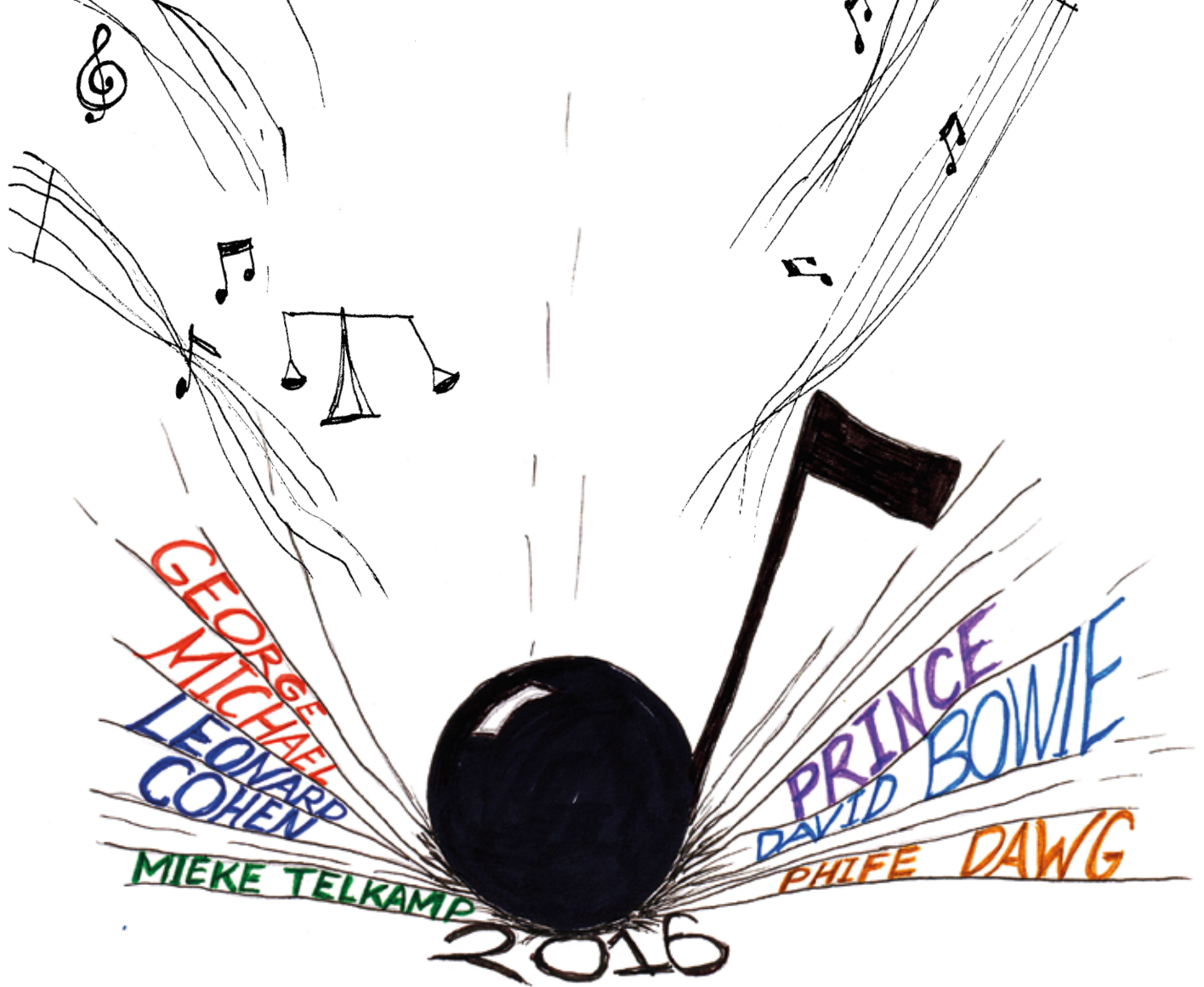
2016 gaat onder meer de boeken in als een jaar waarin een relatief groot aantal bekende artiesten ons helaas ontvallen is, waaronder David Bowie, Prince, Phife Dawg, Leonard Cohen, Mieke Telkamp en George Michael. Verder lijkt de *blockchain*-technologie meer en meer een rol te gaan spelen, ook in de muziekindustrie. Als een van de eerste artiesten in Nederland maakte DJ Hardwell bekend zijn muziekrechten met behulp van die technologie te gaan exploiteren¹. In 2016 speelde natuurlijk ook weer een aantal interessante zaken op het gebied van muziekrecht. De Europese rechter deed een belangwekkende uitspraak in de zaak over de uitgelekte naaktfoto's van Britt Dekker die óók van grote invloed zal zijn op de online-muziekexploitatie met behulp van hyperlinks². Daarover inhoudelijk meer in een latere editie van Muziekwereld. Traditiegetrouw blikken we aan het begin van het jaar eerst terug op het afgelopen jaar. Net als in 2012 t/m 2016³ besteed ik in deze eerste editie van Muziekwereld in 2017 in de vorm van een juridische kroniek van het muziekrecht aandacht aan een aantal spraakmakende zaken uit 2016. De selectie van deze zaken is op basis van dezelfde uitgangspunten als voorgaande edities gemaakt.

The Cats

Ik begin mijn kroniek met een uitspraak die op de valreep van 2015 werd gedaan en pas in 2016 is gepubliceerd. Op 22 december 2015 overwoog het Gerechtshof Amsterdam⁴ in een kwestie tussen een van de voormalige bandleden en muzikanteur van de vermaarde band The Cats en EMI Music Publishing dat de eerder door de Rechtbank geoordeelde ontbinding van de betrokken muziekuitgave-overeenkomst terecht was. Het Hof volgt de muzikanteur aan de hand van tekst en bedoelingen van partijen in zijn stelling dat in dit specifieke geval bij buitenlandse subuitgave de betalingen aan buitenlandse rechthebbenden (o.a. vertaler, arrangeur, subuitgever) ten laste van het uitgeversdeel komen en dat aan hem als auteur 50% toekomt.

Fun Village

Partycentrum Harders Plaza in Harderwijk bleek evenementen te organiseren waarbij muziek ten gehore werd gebracht waarvoor licenties van Buma en Sena nodig zijn. Ondanks herhaalde verzoeken van Buma en Sena kwam Fun Village niet of nauwelijks over de brug met relevante informatie voor de inschatting van de verschuldigde licentievergoedingen. De exploitant Fun Village bleek ook al eens eerder door de rechter op de vingers te zijn getikt voor ongeoorloofd muziekgebruik. Op 27 januari 2016 maakte de Rechtbank Gelderland⁵ korte metten met het verweer van Fun Village en oordeelde dat sprake is van stelselmatige, langdurige en op grote schaal gepleegde inbreuken op auteursrechten en naburige rechten. De Rechtbank verbiedt Fun Village

nog langer muziek te gebruiken zonder toestemming van Buma en Sena en gebiedt Fun Village daarnaast tot betaling van schadevergoeding en het doen van een accountantsopgave.

Kenny B: 'Parijs'

Ook de Vaste Commissie Plagiaat (VCP)⁶ van Buma/Stemra deed in 2016 weer van zich spreken. De maker van het muziekwerk 'Parler Francais' klaagt bij de VCP over het bekende nummer 'Parijs' van Kenny B en vond dat het nummer van Kenny B tekstueel aanzienlijke overeenstemming vertoonde met zijn werk. Ook het verhaal achter beide muziekwerken zou nagenoeg hetzelfde zijn. Omdat het in deze zaak alleen om een tekstuele vergelijking ging, was geen musicologische

analyse nodig. Hoewel bepaalde tekstuele elementen in beperkte mate in beide muziekwerken terugkeren en thematische raakvlakken aanwezig zijn, oordeelt de VCP dat geen sprake is van auteursrechtinbreuk. De in beide muziekwerken gebruikte uitdrukkingen zijn in zodanige mate gangbaar, dat daar op zichzelf geen bescherming op rust. Thematiek als zodanig kan daarbij als 'idee' ook geen bescherming genieten. De VCP acht evenmin ontlening aanwezig. De VCP verklaart de klacht ongegrond en oordeelt dat geen sprake is van muziekplagiaat.

Fresh.FM

Radiozender Fresh.FM kreeg het in 2016 wederom behoorlijk aan de stok met Buma en Sena. Fresh.FM

wordt geëxploiteerd door SCOEZH en is sinds 2000 meerdere keren door rechters veroordeeld vanwege onder andere ongeoorloofd muziekgebruik en achterstallige betaling van facturen van Buma. Hoewel Fresh.HM reeds in vijf bodemprocedures en drie kort gedingen was veroordeeld, zette zij het muziekgebruik in haar radio-uitzendingen gewoon voort zonder vereiste toestemming van Buma en Sena. Dit leidde wederom tot een kort geding waarmee Buma en Sena andermaal probeerden het handelen van Fresh.HM een halt toe te roepen. De Amsterdamse Voorzieningenrechter⁷ oordeelt op 24 mei 2016 dat sprake is van inbreuk op auteursrechten en naburige rechten en dat SCOEZH hiervoor als vergunninghouder aansprakelijk gehouden kan worden. Het verweer van SCOEZH dat een andere partij feitelijk de radio-uitzendingen zou verzorgen, slaagt niet. De rechter overweegt bovendien dat degene die feitelijk leiding geeft aan SCOEZH van de inbreuk een ernstig en persoonlijk verwijt gemaakt kan worden. De vorderingen van Buma en Sena worden ook jegens deze persoon toegewezen, met inbegrip van de gevorderde lijfswang.

De feitelijk bestuurder van SCOEZH - volgens de rechter verantwoordelijk voor de radio-uitzendingen - ging vervolgens in hoger beroep van het kort geding. Het Amsterdamse Hof⁸ bekrachtigt het vonnis van de Voorzieningenrechter bij arrest van 13 september 2016, met uitzondering van de eerder aan de feitelijk bestuurder opgelegde lijfswang.

Tussendoor speelde ook nog een door SCOEZH tegen Buma en Sena aangespannen kort geding. Buma en Sena waren, gelet op de voorgeschiedenis met Fresh.FM, niet zonder meer genegen de vereiste toestemming te verlenen tot openbaarmaking van muziek ten behoeve van de radio-uitzendingen. SCOEZH trachtte met dit kort geding die toestemming alsnog af te dwingen. De Haagse Voorzieningenrechter⁹ acht zich echter onbevoegd kennis te nemen van de vordering tegen Buma en oordeelt daarnaast dat zowel Buma als Sena zich, gelet op de voorgeschie-

denis met Fresh.FM, niet onredelijk opstellen door SCOEZH de voor radio-uitzending vereiste licentie te weigeren.

Vroegtijdig vertrek DJ niet zonder gevolgen

DJ X wordt na een jarenlange samenwerking vanwege zijn plotselinge vroegtijdige vertrek door zijn voormalige boekingskantoor 7-Agency voor de rechter gesleept. De kantonrechter Oost-Brabant¹⁰ oordeelt in eerste instantie dat de tussen partijen gesloten overeenkomst tot bemiddeling en dienstverlening, gelet op de tekst van de overeenkomst op het punt van het debiteurenrisico, niet kwalificeert tot agentuurovereenkomst en verklaart zich onbevoegd. De Rechtbank Oost-Brabant¹¹ oordeelt dat de DJ slechts in uitzonderlijke omstandigheden met onmiddellijke ingang zijn overeenkomst met 7-Agency zou mogen ontbinden en dat de door hem ter onderbouwing van de beëindiging aangevoerde omstandigheden (o.a. vermeende belangenverstremming en burn-out) ontoereikend zijn. De tegenvordering van de DJ tot inzage in de administratie van het boekingskantoor wordt door de Rechtbank afgewezen.

Tee Set

De band Tee Set is niet alleen bekend vanwege de hit 'Ma Belle Amie' maar kan ook in verband worden gebracht met geschillen tussen (voormalige) bandleden en hun manager. Zo moest de rechter in 1970 oordelen over de vraag of onder de tussen de bandleden en de manager te verdelen inkomsten óók de inkomsten uit plaatverkoop zouden vallen. En in 1998 wees de rechter eigendomsaanspraken van verschillende bandleden af in relatie tot een aantal muziekwerken en geluidsbanden van Tee Set. Een dubbelclaim bij Sena op de billijke vergoeding in relatie tot zeven nummers uit het Tee Set-oeuvre bleek de aanleiding voor een nieuwe procedure tussen de rechtverkrijgenden van voormalige bandleden van Tee Set bij de Rechtbank Den Haag¹². Op 22 januari 2014 is door de Geschillencommissie repartitie Sena bindend advies uitgebracht over de nabuurrechtelijke dubbelclaim. In de procedure bij de Rechtbank stonden eigendomsaanspraken op zowel de

naburige rechten van de fonogrammenproducent als de auteursrechten op muziekwerken centraal. De rechter stelt eerst vast dat het vonnis uit 1998 gezag van gewijsde heeft als het gaat om de vraag aan wie de naburige rechten van de fonogrammenproducent toekomen. Vervolgens stelt de rechter vast dat de eisende partij door middel van rechtenoverdracht via onder andere de vennootschap Double Dutch op rechtsgeldige wijze de rechtverkrijgende is geworden van deze naburige rechten. Met betrekking tot de auteursrechten op de muziekwerken heeft het vonnis uit 1998 geen gezag van gewijsde omdat de rechter in die procedure geen beslissing heeft gegeven over de auteursrechtelijke aanspraken. Nu verder geen bewijs is ingebracht waaruit volgt dat de eisende partij de auteursrechten heeft verkregen op de composities en teksten uit het Tee Set-oeuvre, bijvoorbeeld in de vorm van LP's met *credits* of door middel van overeenkomsten tot overdracht van auteursrechten, wordt de auteursrechtelijke claim van de eisende partij door de Rechtbank afgewezen. De vordering tot betaling van de vergoedingen uit hoofde van exploitatie van het hitnummer 'Ma Belle Amie' wordt eveneens afgewezen. Auteursrechtelijk ontbeert

de eisende partij immers een vergoedingsaanspraak en nabuurrechtelijk bleek de vordering onvoldoende onderbouwd.

'De Slag' vs. 'See you again'

Op 14 december 2016 oordeelde de VCP¹³ over een klacht van de componisten en uitgever van het muziekwerk 'De Slag'. In het muziekwerk 'See you again' zou volgens klagers de kenmerkende *hook* zijn overgenomen in de vorm van het 'oh oh oh-gedeelte' als het meest herkenbare gedeelte van het muziekwerk dat door de luisteraar wordt onthouden. De VCP oordeelt dat het overeenstemmende motief van beide muziekwerken dermate eenvoudig en veel voorkomend is dat het op zichzelf de voor auteursrechtelijke bescherming noodzakelijke oorspronkelijkheid ontbeert. Ook van ontlening aan het muziekwerk 'De Slag' is de VCP niet gebleken, te meer nu vergelijkbare thema's veelvuldig in andere muziekwerken voorkomen. De VCP verklaart de klacht ongegrond.

Bjorn Schipper is advocaat en oprichter van Schipper Legal in Amsterdam.

1 Zie onder meer <https://tweakers.net/nieuws/116839/nederlandse-dj-hardwell-neemt-blockchain-in-gebruik-voor-registratie-rechten.html>.

2 HvJ EU 8 september 2016 (C-160/15), ECLI:EU:C:2016:644, IEF 16266 (GS Media/Sanoma).

3 Muziekwereld 2012/4 (p. 32-37), "Twee kleine juridische kronieken van het muziekrecht. Eerste deel: overzicht van spraakmakende rechtszaken uit 2011", Muziekwereld 2013/1 (p. 18-21), "Twee kleine juridische kronieken van het muziekrecht. Tweede deel: overzicht van spraakmakende rechtszaken uit 2012", Muziekwereld 2014/1 (p. 22-25), "Kleine juridische kroniek van het muziekrecht. Overzicht van spraakmakende rechtszaken uit 2013", Muziekwereld 2015/1 (p. 18-22), "Kleine juridische kroniek van het muziekrecht. Overzicht van spraakmakende rechtszaken uit 2014" en Muziekwereld 2016/1 (p. 20-23), "Kleine juridische kroniek van het muziekrecht. Overzicht van spraakmakende rechtszaken uit 2015."

4 Hof Amsterdam 22 december 2015, ECLI:NL:GHAMS:2015:5382 (Muziekauteur/EMI Music Publishing).

5 Rb. Gelderland 27 januari 2016, ECLI:NL:RBGEL:2016:2739 (SENA, Buma/Fun Village).

6 VCP 9 maart 2016, IEF 15941 ('Parijs').

7 Vzr. Rb. Amsterdam 24 mei 2016, IEF 15970 (Buma, SENA/SCO EZH).

8 Hof Amsterdam 13 september 2016, IEF 16245 (Bestuurder SCO EZH/Buma, SENA).

9 Vzr. Rb. Den Haag 13 september 2016, IEF 16238 (SCO EZH/Buma, SENA).

10 Ktr. Rb. Oost-Brabant 26 mei 2016, IEF 15998 (7-Agency/DJ X); ik ben aan de zijde van 7-Agency als advocaat betrokken bij deze zaak.

11 Rb. Oost-Brabant 31 augustus 2016, IEF 16234 (7-Agency/DJ X); ik ben aan de zijde van 7-Agency als advocaat betrokken bij deze zaak.

12 Rb. Den Haag 7 september 2016, IEF 16241 (Tee Set).

13 VCP 14 december 2016, IEF 16538 ('De Slag'/'See you again').